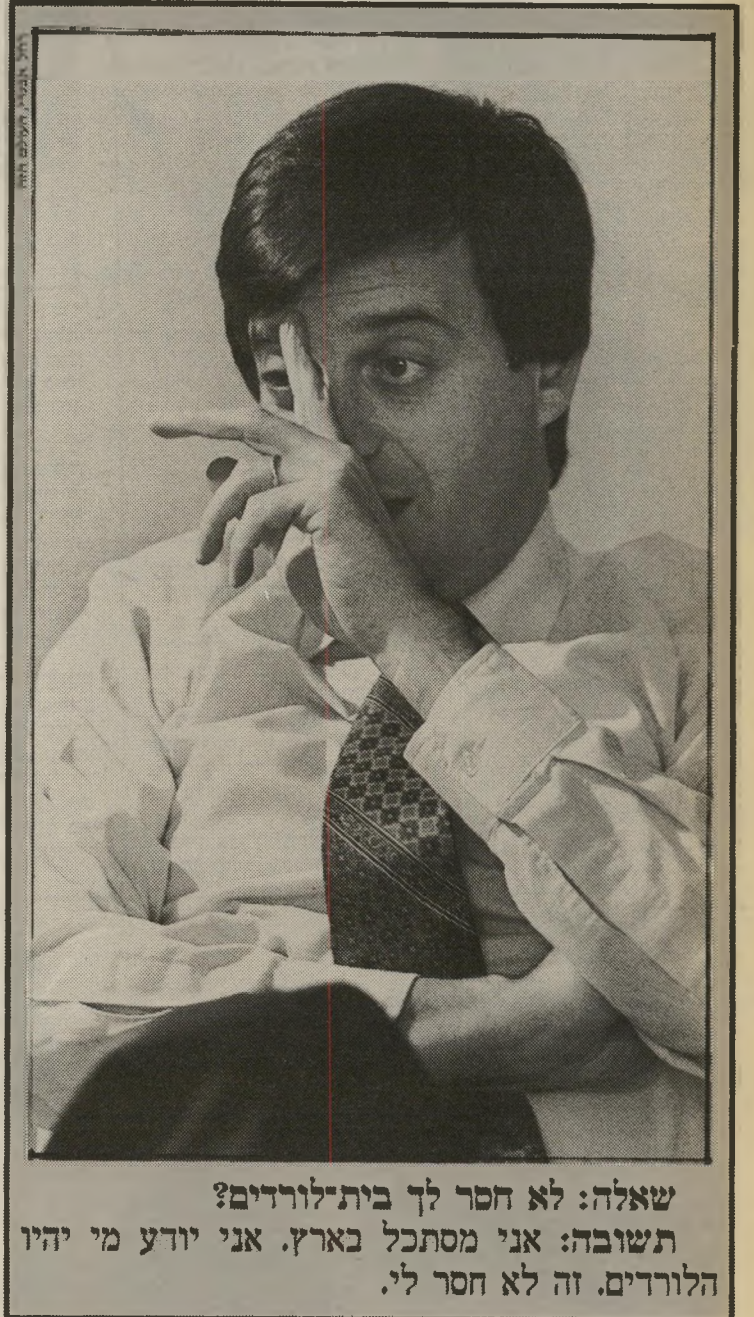

(המשך מעמוד 23)

מתאים לדימוי הזה, אומרים רגע, אתה לא מתאים להם, מה לך ולחם? לכן אני לא...
 רכר אחר שאני זוכר, ואני יכול להגיד, אני זוכר את זה עד היום, אתה הזכרת את זה, אחרת לא הייתי מוכיר את זה. אחרי שאבי נפטר, באוקטובר 1966, כל מיני חברייכנסת, כמקובל, הספירו, אמרו כמה דברים בנאומים שלהם, שהם נשאו אחרי שאבי נפטר. ואז אתה ציטטת את הבית השני מתוך השיר של ז'בוטינסקי, שיר בית'ר, על ההר. אמרת ש'אבא שלי הזכיר לך את ההר. אני זוכר את זה, כי זה היה באמת רבך, אולי ההספר הכי

התכונות האלה אינן מועילות.
 תראה, אני לא רוצה להתייחס לאיש זה או אחר, ואני לא יודע מי זה בולדור, מי לא בולדור, אבל גם בולדור — כמו שחבר שלי פעם אמר לי — אי־אפשר להפעיל רק עם מנוע. הוא צריך גם כלמים, אחרת אי־אפשר לעבוד. אז בכל מיסגרת יש לך אנשים שונים באופיים, בטיבעם.
 אנשים לפעמים אומרים לי: רגע, לא מתאים לך, מה אתה עושה פה? תבוא אלינו. שמעתי זאת מאנשים חשובים במיפלגות אחרות. במערך, כמוכן, בעיקר.
 אני מרגיש טוב מאוד בתנועת־החרות. אני

שאלה: לא חסר לך בית־לורדים?
תשובה: אני מסתכל בארץ. אני יודע מי יהיו הלורדים. זה לא חסר לי.

חי בה הרבה שנים, אני חבר תנועת־החרות 23 שנים, זה די הרבה זמן. ואני מרגיש לגמרי בבית, אני לא מחפש את הליטופים, לא חסר לי שיכסו עלי, לא, אני מסתדר עם זה.

● אתה נמצא היום בגיל, שבו במדינות רבות בעולם אנשים כבר מתמנים כראשי־משלות, בכל ארץ רופה המיזרחית מגיעים עכשיו אני שים צעירים מאוד לשילטון. יתכן שגם בארץ יעבור השילטון באחד הימים ישר מהדרור של שמיר־ארנס לדור שלך, של בני בגין, וידלג על מה שנמצא באמצע, כלומר הדרור של

שרייהחישוקים. זה נראה לך אפ' שר? אינני יודע. אני חושב שזו עוד אחת מה הספקולציות, הרי אף אחד לא יודע באמת. זה לא שמישהו מסתיר איזה אמת, מה יקרה. יצחק שמיר הוא ראש־המשלה, יש לו, לפי הלוח הפוליטי, עוד שלוש שנים ככנסת הזאת להיות ראש־משלה. אם לא יקרו דברים מהפכניים קודם לכן, אז זה מה שיהיה. מה יהיה בעוד שלוש שנים, איש איננו יודע.

האנשים שהזכרת, כולם נמצאים בתוך מיסגרת פוליטית, שתצטרך בסוף לקבל הח' לטה שאנחנו לא יודעים מה היא תהיה. אם יצחק שמיר יחליט בעוד ארבע שנים שהוא לא הולך יותר, ויצטרכו לבחור במישהו אחר להוביל את הליכוד, אז יבחרו. אינני יודע, באמת אינני יודע להגיד מי זה יהיה, יכול להיות שזה יהיה אדם אחר ממה שנקרא דור־הביניים. גם הברלייהגילים הם די קטנים. אני חושב שבני בגין הוא עכשיו בן 46, ודויד לוי נרמה לי בן 51. או זה שני דורות?

● זה כאילו נראה ככה. מרוע? מפני שדויד לוי נכנס הרבה קודם לפוליטיקה. אני לא רואה שדויד לוי הוא זקן, וכני בגין הוא צעיר. אני יכול לתת עוד דוגמות. לא עניין הגיל פה כל־כך קובע, אני חושב שיש פה טעות בדימוי.
 ● יש איזה שהוא קן מפריד. אני חושב שהדימוי הגילי הוא לא מתאים למציאות. יש אנשים שנראים צעירים, והם כבר לא צעירים, ויש אנשים שנראים מבוגרים, והם בעצם די צעירים. אני לא בטוח אם העניין הגילי כל־כך קובע.

מי שרוצה להביא את הליכוד להיות מין גנדי' או כהנא'ב, לא עושה לשימור הליכוד, אלא להיפך

● זה גם עניין של סיגנון, סיגנון דיבור והתבטאות. יש סיגנונות שונים. אני חושב שהסיג' נונות השונים לא נחתכים לפי הגיל. ברור־הצעירים יש אנשים בעלי דיעות שונות בנושאים המדיניים והחברתיים והכלכליים, וגם בעלי אופי־דיבור שונה. יש אנשים שהם מסוג אחד ומסוג שני ומסוג שלישי. זה לא נחתך כך שכל הצעירים מרברים בלשון אחת, בסיגנון אחד, וכל המבוגרים בסיגנון אחר. זה לא כך. אתה מכיר אותם, אני לא רוצה לתת דוגמות, כי הם חברים שלי כולם. אני לא רוצה לתת דוגמה אישית, אבל תחשוב אתה, תעביר לנגד עיניך את השרים וחבריי־הכנסת הצעירים של הליכוד, והיות־מבוגרים, ותי גיד לי אם אתה מוצא חתך גילי, שאומר שמישהו ארנס מדבר כמו רויך לוי בריוק, אני לא בטוח.

● לא כל־כך. אז לא עניין של גיל. לא אגיד עוד שמות, אני לא רוצה להיכנס לכל מיני דוגמות, אני לא חושב שהעניין של הגיל קובע פה.
 ● אבל מצד שני, אי־אפשר לגמד רי להתעלם מזה. יש סיגנון שאינו מתבטא רק בדיבור, אלא גם התייחד פות. מי שגדל לפני קום המדינה, טיבעי שתהיה לו התייחסות אחרת מאשר למי שגדל, נגיד, אחרי מיל' חמתי־שתהימים. ראית הארץ, ראית העולם. מי שגדל היום, בת' קופת השינויים הנוכחיים בעולם, בסוף המלחמה הקרה, ודאי יהיה ...
 הלוואי, הלוואי.

לבודדים יש תוחלת

פסיכולוג־רפואי זומר האשה, לא המזכירה

א ישיותו של ארס, המועד לחלות כסרטן, היא כזו המדחיקה ברר־כלל את רגשותיה, והמתקשה להביא אותם לידי ביטוי מילולי. מחקרים אחרונים שנעשו על חולי־סרטן בארצות־הברית הצביעו על אנ' שים שיש להם גישה פסיכית, פסימית ותבוס' תנית בחיים. אצל חולי־לב זה להפך.

● אם כך, דן בן־אמוץ איננו אופייני לאב־הטיפוס שהוצג כאן. האם הוא מזים את התיאוריה שלך? אי־אפשר להסיק ממה שאמרתי שכל ארס העוצר בעד ריגשותיו ילקה בסרטן. אם מישהו מעשן, שותה וחי חיים המזיקים למכור' נה הזאת, הנקראת גוף, היא תתקלקל. יש כמה מקורות למחלות הסרטן, הלב ולחץ־הדם הגבוה — בין היתר אכילה לא־נכונה, עודף־מישקל ולחצים. ישנה כווראי גם מועדות גנטית. אנחנו יכולים לשלוט במכונה שלנו היטב, ואז היא תתמודד לא־דע עם הלח' צים שאנחנו מעמיסים עליה, או לא לתחוק אותה. יכול להיות שנחליף לה שמן כמו שצריך, אבל לא נחליף לה צמיגים.

הדובר: הד"ר אלי זומר (38), פסיכולוג קליני העומד בראש מ'טל, המכון היחיד בסור' גו בארץ, שנפתח לפני חצי שנה בחיפה, העור' סק בהשפעה של לחץ נפשי על כעיות־בריאות גופניות. לפני שנתיים הגיע ארצה, אחרי התמחות בת שש שנים במיקצוע בין־תחומי חדש, הנק' רא "פסיכולוגיה רפואית", החוקר את הקשר בין מרכיבי־האישיות ובין מחלות גופניות. מאז נמנה עם הצוות החוקר במכון לחקר לחץ־פסיכולוני באוניברסיטת חיפה. מיטל מיישם את הממצאים בעבודה מעשית. הפסיכולוג של העתיד לא יוכל להיות נעול במיגדל־שן, צמוד לתיאוריה פסיכולור' גית אחת, שאותה ילביש על כל פצינט. אני מעוניין לחסוך לפצינטים שלי זמן וכסף היום, כשמערכת בריאות־הנפש הציבורית חסומה, ואנשים צריכים לחכות חודשים בתור, וכשטיפול נפשי עולה מה שהוא עולה, חייבים הפסיכולוגים להתערכך, כדי לאפשר טיפולים יעילים קיצור־טווח.

אוריאלה וייט

בעתיד הייתי רוצה לראות פסיכולוגים מעורבים יותר כמה שקורה בחוץ, ולא רק מתעסקים בפסיכופתולוגיה של הפצינט בחדר שלהם. צריך לספל בחרדה לפני בחי' גות בבתי־ספר, בהכשרת הורים־יחידים לי גידול ילדיהם. הפסיכולוג חייב להביע דיעה בכל העניינים הקשורים בהגיגיה נפשית, כמו חינוך לבריאות, לאיוון קאריירה עם פנאי, מיקצוענות ותחרותיות עם מישפחה ורגיעה.